

Înteruperi... binecuvântate!

În anul 2013, cu ajutorul Domnului, am tipărit o carte autobiografică intitulată *Jurnal de amintiri*, în care am alăturat două cărți apărute înainte: *Înteruperi... binecuvântate și Întâmplări... din viața unui copil al lui Dumnezeu*. Timpurilor pe care le trăim acum cred că li se potrivește foarte bine prefața de la prima parte a antologiei. Fiți binecuvântați!

Este ușor să vorbești despre **răbdare** în necaz, când nu-ți lipsește nimic și n-ai nicio durere în trup; e **simplic** să îmbărbătezi pe alții cu citate din Scripturi, să **vorbești** de mângâiere în prigoniri, de **tărie** în slăbiciuni, de **supunere** față de voia Domnului, când nu ai niciun fel de greutate sau împotriviri pe Calea Domnului. E ușor și simplu să iei Concordanța biblică, să strângi câteva versete potrivite și să le expui în cadrul unui subiect de felul acesta. Dar rareori vei convinge, vei îmbărbăta pe alții, dacă nu ai trecut tu mai întâi printr-o încercare asemănătoare. Când vorbești din experiență proprie, Adunarea privește la tine, și, dacă reușești să le îndrepti privirile de la tine spre Hristos – autorul biruințelor tale – atunci îi vei determina să se încreadă și ei în Acela, care a zis nu o dată: „NU TE TEME”.

Nu e greu să te încrezi în Dumnezeu când totul merge bine, când nu ai probleme la serviciu, dimpotrivă, ai salariu bun, casă bună, copii sănătoși și buni, când nu te doare nimic și nu te deranjează nimeni. Dar ce faci când intervine o schimbare în rău fie și numai într-unul dintre cele menționate... când intervine o pierdere, o **înterupere**? Ce faci atunci? Cum te porți în asemenea situații? La o reținere din salariu sau, mai mult, la o retrogradare? La o boală? La un furt? Când nu știi de soarta copilului tău la miezul nopții? Când cel mai bun prieten sau frate te trădează?! Te încrezi la fel în Dumnezeu? Te poți ruga la fel de liniștit și încrezător? Pierderea serviciului din anii '70, experiența nouă prin care treceam, schimbările intervenite în viață și trăirea prin credință m-au făcut atunci să aleg subiecte noi de predică, să analizez mai profund textele biblice care se potriveau stării mele sufletești și să vorbesc mai convingător pe tema suferinței și încercării. Îmi aduceam acum aminte și studiam cu mai multă pasiune suferințele îndurate pe nedrept de Iosif, relatate în Genesa, experiențele proorocului Ilie din vremea când Dumnezeu îi purta de grijă, curajul și izbăvirea tinerilor din cartea lui Daniel sau texte ca cele din Romani 8.28; Ioan 13.7 etc.

Asemenea gânduri și experiențe m-au determinat să meditez asupra unuia dintre cele mai neobișnuite subiecte de predică pe care le-am ținut vreodată – „**ÎNTERUPERI**” – care a devenit mai târziu și un amplu articol din revista Cultului (1975).

Sunt situații care aduc **înteruperi** în cursul obișnuit al vieții noastre, ne pun în imposibilitatea de a face ce vrem, sau ce considerăm că trebuie să facem, când devenim pentru o vreme, o povară, poate chiar o problemă pentru cei din jur, fiind neputincioși a mai munci, a ne câștiga pâinea... Ce facem în asemenea situații? Cum ne comportăm, cum suportăm încercarea, **înteruperea** impusă?

Un intelectual credincios din București, care a rămas fără serviciu timp de trei luni, neștiind cum se va rezolva până la urmă cazul lui, a fost agitat și de nerecunoscut în perioada

încercării sale. Deși era un vechi lucrător în câmpul Evangheliei, tot timpul dădea vina situației sale pe biata lui soție, care, din fericire, nu avea niciun amestec în problema respectivă.

Într-o predică rostită în anii '70 de Ludwig Eisenloffel – directorul Școlii biblice de la Erzhausen din Germania – auzită de mine pe o casetă ce-a ajuns în România –, cunoscutul pastor german, mărturisea următorul episod din tineretea lui: „Pe când eram tânăr, abia căsătorit, am avut odată o pană la motocicletă și n-o mai puteam porni deloc. Am manifestat multă nervozitate și am lovit cu piciorul în motocicletă. Era o **înterupere** ce m-a exasperat, fiindcă nu puteam să parcurg în timp itinerariul fixat. Soția mi-a urmărit toată comportarea. La urmă mi-a zis: «Și eu care credeam că m-am măritat cu un predicator!»”

O, și de câte ori un asemenea incident, o întâmplare neprevăzută, o **înterupere** ce nu ne convine etc. dau în vileag anumite laturi ale caracterului nostru, pe care altfel cei din jur nu le-ar fi descoperit niciodată!

Biblia este plină de exemple, de **înteruperi** felurite în viața și misiunea unor slujitori de seamă ai Domnului, dar, pe toate acestea, Dumnezeu le-a transformat până la urmă în binecuvântări neașteptate!

Nu trebuie să uităm că fără pauze, fără **înteruperi** de tot felul, muzica nu și-ar avea farmecul ei. Câte **înteruperi** nu au fost pricinuite vieții lui Iosif! Apoi, la începutul cărții Exod găsim o **înterupere** și o schimbare neașteptată în viața lui Moise, **înterupere** care-a durat nu mai puțin de 40 de ani! Mulți pot întreba de ce nu s-a folosit Dumnezeu mai bine de un tânăr de 40 de ani și a preferat un bătrân de 80 de ani, pentru o sarcină uriașă ce avea să dureze alți 40 de ani. Și de ce această **înterupere** sau amânare, care prelungea cu încă patru decenii greaua asuprire a evreilor în Egipt?!

Înteruperile menționate de Scriptură – fie că datează din vechime – la patriarhi, profeți, preoți, împărați sau în Noul Testament, prin arestarea unor apostoli sau chiar moartea lor – fac parte din planul lui Dumnezeu pentru poporul Său. Planul logic al apostolului Pavel era să meargă în Bitinia, dar a fost pe neașteptate **înterupt** de chemarea macedoneanului, Evanghelia ajungând astfel pentru prima dată în Europa.

Ori de câte ori permite Dumnezeu o **înterupere** în viața noastră, este bine să descifrăm cauza. Uneori poate fi vorba de un păcat, pe care trebuie să-l înlăturăm, ca Dumnezeu să-și poată continua lucrarea. Alteori, Domnul urmărește un scop, pe care-l vom înțelege mai târziu. Așa a fost cazul **înteruperii** tragice din casa lui Lazăr din Betania. Domnul Isus nu l-a vindecat, așa cum era de așteptat, pentru că avea altceva mai mareț în program: **învierea lui!**

„Doamne, ai făcut o **înterupere** extraordinară și în viața mea! La început n-am putut s-o concep, apoi am început s-o înțeleg, să-I văd foloasele și, mai ales, roadele.” Apoi au venit și alte **înteruperi** ...

binecuvântate în viața mea. Acum, spre finalul vieții doresc să-mi amintesc de ele și să le aștern în paginile acestei cărți, cu mulțumiri, Ție, Doamne, pentru toate.

Ferice este de aceia care au înțeles să rabde fără cârtire **înteruperile** pe care le-a pus cu scopuri bine definite Creatorul în viața lor.

CRISTIAN